

LA RESOLUCIÓ DELS CONTRACTES EN LA LLEI 9/2017, DE 8 DE NOVEMBRE, DE CONTRACTES DEL SECTOR PÚBLIC.

1. CAUSES GENERALS DE RESOLUCIÓ DELS CONTRACTES (arts. 211-213 LCSP)

D'acord amb l'article 209 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic (LCSP), els contractes s'extingeixen pel seu compliment o per la seva resolució.

Tant a la LCSP com en el Text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre (TRLCSPP), són causes de resolució dels contractes:

- a) La mort o incapacitat sobrevinguda del contractista individual o l'extinció de la personalitat jurídica de la societat contractista, sense perjudici del que preveu l'article 98 relatiu a la successió del contractista.
- b) La declaració de concurs o la declaració d'insolvència en qualsevol altre procediment.
- c) El mutu acord entre l'Administració i el contractista.
- d) La demora en el compliment dels terminis per part del contractista. En tot cas el retard injustificat sobre el pla de treballs establert en el plec o en el contracte, en qualsevol activitat, per un termini superior a un terç del termini de durada inicial del contracte, incloses les possibles pròrrogues.
- e) La demora en el pagament per part de l'Administració per un termini superior al que estableix l'apartat 6 de l'article 198 o l'inferior que s'hagi fixat a l'empara del seu apartat 8.
- f) Les que se assenyali específicament per cada categoria de contracte la llei.

Les principals novetats en la nova LCSP pel que fa a les causes de resolució dels contractes són que:

- Es determinen els requisits que s'han de donar per tal que l'incompliment de les obligacions essencials pugui donar lloc a la resolució del contracte (article 211.1f).
- S'inclouen dues noves causes de resolució dels contractes (article 211.1 g i i)

En primer lloc, la LCSP diu que serà causa de resolució del contracte l'incompliment de l'obligació principal del contracte, així com l'incompliment de les restants obligacions essencials del contracte; el TRLCSPP únicament es refereix com a causa de resolució dels contractes a *l'incompliment de les obligacions essencials que així hagin estat qualificades als plecs*.

La LCSP del 2017, a més d'afegir de forma clara com a causa de resolució l'incompliment de l'obligació principal del contracte, també estableix quines condicions s'han de donar per a què

l'incompliment de les obligacions essencials tingui com a conseqüència la resolució del contracte. Aquestes condicions són:

- Les obligacions essencials han d'estar qualificades com a tals en els plecs o en el corresponent document descriptiu i, a més,
- Han de concórrer els dos requisits següents:
 - Que les obligacions essencials respectin els límits que l'apartat 1 de l'article 34 estableix per a la llibertat de pactes (és a dir, no poden ser contràries a l'interès públic, a l'ordenament jurídic i als principis de bona administració).
 - Que figurin enumerades de manera precisa, clara i inequívoca en els plecs o en el document descriptiu. No seran admissibles clàusules de tipus general.

En segon lloc, s'inclouen dues noves causes de resolució dels contractes que són:

- La impossibilitat d'executar la prestació en els termes inicialment pactats, quan no sigui possible modificar el contracte segons els articles 204 i 205 de la Llei o quan donant-se les circumstàncies de l'article 205, les modificacions impliquin, aïlladament o conjuntament, alteracions del preu d'aquest, en quantia superior, en més o en menys, al 20 per cent del preu inicial del contracte, iva exclòs (article 211.1g LCSP).
- L'impagament, durant l'execució del contracte, dels salaris per part del contractista als treballadors que estiguessin participant en la mateixa, o l'incompliment de les condicions establertes en els convenis col·lectius en vigor per a aquests treballadors també durant l'execució del contracte (article 211.1i LCSP).¹

Aquesta causa de resolució presenta dos supòsits diferenciats, en primer lloc, l'impagament dels salaris als treballadors que estan executant el contracte durant l'execució del contracte i en segon lloc, l'incompliment de les condicions establertes al conveni col·lectiu vigent per als treballadors que executen el contracte durant l'execució del contracte. Conseqüentment, amb aquesta nova causa de resolució les relacions entre treballadors i contractista deixen de ser qüestions alienes a l'òrgan de contractació, atès que l'òrgan de contractació ha de poder demanar que el contractista acrediti el pagament dels salaris i el compliment de les condicions laborals i salarials del conveni col·lectiu. Per això es recomana que per aquest supòsit s'estableixin als plecs de clàusules mecanismes de control per part de l'administració al contractista per poder verificar si està pagant els salaris als treballadors que executen el contracte i si s'estan complint les condicions del conveni col·lectiu en vigor.

¹ La redacció apartat i) del punt 1 de l'article 211 pot generar dubtes en relació al nombre de treballadors als que ha d'afectar aquest incompliment per considerar-se causa de resolució contractual o sobre si s'han de veure afectats tots els treballadors que executen el contracte o només que en sigui un ja seria suficient per resoldre. També genera dubtes en relació a quines condicions laborals incomplertes s'està referint; qualsevol incompliment de condicions establertes al conveni col·lectiu pot suposar la resolució del contracte? o podria utilitzar-se per part dels treballadors aquesta mesura en qualsevol conflicte laboral que es produeixi entre l'empresa contractista i els seus treballadors?

Per últim, l'article 211.2 de la LCSP precisa que en el cas que concorrin varies causes de resolució del contracte amb diferents efectes quant a les conseqüències econòmiques de l'extinció, s'haurà d'atendre a la que hagi aparegut amb prioritat en el temps.

2. APLICACIÓ DE LES CAUSES DE RESOLUCIÓ (art.212 LCSP)

En el mateixos termes que el TRLCSP, la resolució del contracte serà acordada per l'òrgan de contractació, d'ofici o a instància del contractista. No obstant això, la LCSP estableix algunes concrecions:

- **Impagament de salaris**

Pel que fa a la causa de resolució del contracte que estableix l'article 211.1i) de la LCSP en relació a l'impagament dels salaris, només s'acordarà, amb caràcter general, a instància dels representants dels treballadors a l'empresa contractista.

Excepcionalment la resolució del contracte podrà ser acordada directament per l'òrgan de contractació d'ofici quan:

- Els treballadors afectats per l'impagament de salaris siguin treballadors en què procedís la subrogació de conformitat amb l'article 130 de la LCSP, i
- L'import dels salaris deguts per l'empresa contractista superi el 5 per cent del preu d'adjudicació del contracte.

- **Declaració d'insolvència del contractista i modificacions del contracte**

L'article 212.2 de la LCSP deixa clar que tant la declaració d'insolvència per qualsevol procediment com les modificacions del contracte, en els supòsits que no es compleixin les circumstàncies establertes en els articles 204 i 205 de la LCSP, donaran sempre lloc a la resolució del contracte.

En canvi, la resolució del contracte serà potestatives per a l'Administració i per al contractista quan es produeixin modificacions no previstes en el contracte que impliquin, aïllada o conjuntament, una alteració de la quantia que excedeixi del 20% del preu inicial del contracte, iva exclòs.

En la resta de supòsits, la resolució podrà instar-se per aquella part a la que no li sigui imputable la circumstància que dóna lloc a la mateixa.

- **Mort, incapacitat sobrevinguda i mutu acord**

L'aplicació dels supòsits de causa de resolució per mort o incapacitat sobrevinguda i la resolució de mutu acord es mantenen igual que en el TRLCP, l'administració podrà continuar el contracte amb els hereus o successors i pel mutu acord només es podrà acordar quan no

hi hagi cap altre causa de resolució imputable al contractista i quan per raons d'interès públic és innecessari o inconvenient continuar el contracte.

- **Declaració en concurs.**

Com hem vist, d'acord amb l'article 211.1.b de la LCSP es causa de resolució del contracte la declaració de concurs.

No obstant això, l'article 212.5 de la LCSP estableix que en cas que l'empresa contractista sigui declarada en concurs, l'Administració potestativament pot decidir continuar amb el contracte si raons d'interès públic així ho aconsellen, sempre que el contractista presti les garanties addicionals suficients per a la seva execució. Com a novetat, la LCSP especifica quines són les garanties suficients que ha de prestar el contractista; l'article estableix que en tot cas s'entendrà que són garanties suficients:

- Una garantia complementària de com a mínim un 5% del preu del contracte, que haurà de prestar-se en qualsevol de les formes contemplades a l'article 108 (garanties definitives admissibles).
- El dipòsit d'una quantitat en concepte de fiança, que es realitzarà de conformitat amb l'establert a l'article 108.1a) i que quedarà constituïda com a clàusula penal per al cas d'incompliment per part del contractista.

- **Termini per resoldre l'expedient**

L'apartat 8 de l'article 212 LCSP fixa en 8 mesos el termini per resoldre l'expedient de resolució contractual.

3. EFECTES DE LA RESOLUCIÓ DELS CONTRACTES (art. 213 LCSP)

Igual que el TRLCSP quan la resolució és de mutu acord, els drets de les parts s'acomodaran a allò vàlidament estipulat per elles.

L'article diferencia, igual que ja fa el TRLCSP, entre l'incompliment per part de l'administració i l'incompliment culpable del contractista.

En el primer cas, l'incompliment per part de l'administració de les obligacions del contracte determinarà per aquella, amb caràcter general, el pagament dels danys i perjudicis que per tal causa es produeixin al contractista.

En el segon cas, quan el contracte es resolgui per incompliment culpable del contractista li serà confiscada la garantia i haurà d'indemnitzar a l'administració pels danys i perjudicis en allò que excedeixi de l'import de la garantia confiscada.

Per aquest supòsit s'ha de tenir en compte l'article 71.2d) que estableix com a prohibició de contractar haver donat lloc per causa de la qual haguessin estat declarats culpables a la resolució ferma de qualsevol contracte.

Pel què fa als efectes de la resolució del contracte per les causes de la lletra g), apartat 1 de l'article 211 (causa d'impossibilitat d'executar la prestació en els termes pactats, modificacions que suposin alteracions de preu que excedeixin del 20 % del preu inicial del contracte) el contractista continua tenint dret a una indemnització del 3% de l'import de la prestació deixada de realitzar, excepte que la causa sigui imputable al contractista i a més a més la LCSP afegeix una altre excepció al dret a la indemnització que és que el contractista rebutgi la modificació proposada per l'Administració a l'empara de l'article 205 (art. 213.4).

Com a novetat la LCSP amplia els supòsits en que es pot iniciar un procediment per a l'adjudicació d'un nou contracte al mateix temps d'incoar-se l'expedient de resolució del contracte, l'article 213.6 disposa que en el moment de incoar l'expedient administratiu de resolució del contracte per les causes establertes en les lletres b), d), f) i g) de l'apartat 1 de l'article 211, es pot iniciar el procediment per a l'adjudicació del nou contracte, si bé l'adjudicació d'aquest quedarà condicionada a l'acabament de l'expedient de resolució. S'aplicarà la tramitació d'urgència a tots dos procediments. Ara no només ho preveu per la causa d'impossibilitat d'executar la prestació sinó també a les causes per declaració de concurs o insolvència, demora en el compliment dels terminis, incompliment de l'obligació principal del contracte o incompliment d'obligacions essencials.

Fins que es formalitzi el nou contracte, el contractista queda obligat, en la forma i amb l'abast que determini l'òrgan de contractació, a adoptar les mesures necessàries per raons de seguretat, o indispensables per evitar un greu trastorn al servei públic o la ruïna del que s'ha construït o fabricat. A falta d'acord, la retribució del contractista es fixarà a instància d'aquest per l'òrgan de contractació, una vegada conclusos els treballs i prenent com a referència els preus que van servir de base per a la celebració del contracte. El contractista podrà impugnar aquesta decisió davant l'òrgan de contractació que haurà de resoldre el que sigui procedent en el termini de quinze dies hàbils.

En aquest cas es reconeix la possibilitat que l'administració intervingui el contracte quan el contractista no pugui garantir les mesures necessàries per raons de seguretat o indispensables per evitar un greu trastorn al servei públic o per evitar la ruïna d'allò construït o fabricat. L'Administració haurà de garantir la realització de dites mesures intervenint bé amb els seus propis mitjans o bé mitjançant un contracte amb un tercer (art. 213.6).

4. CAUSES DE RESOLUCIÓ ESPECÍFIQUES PER A CADA TIPUS CONTRACTUAL

4.1. Contracte d'obres (art. 245 LCSP)

A més de les causes generals, són **causes específiques** de resolució dels contractes d'obres:

- La demora injustificada en la comprovació del replanteig.
- La suspensió de la iniciació de les obres per termini superior a quatre mesos.
- La suspensió de les obres per termini superior a vuit mesos per part de l'Administració.
- El desistiment del contracte per l'Administració abans de la iniciació de les obres.

La LCSP incorpora les següents **novetats**:

- A la causa de resolució per demora en la comprovació del replanteig s'afegeix que aquesta demora ha de ser injustificada (art.245a LCSP). A efectes pràctics, no suposa una novetat, ja que l'article 237 del TRLCSP ja feia una remissió a l'article del replanteig.
- El termini de suspensió de l'inici de les obres perquè pugui ser causa de resolució del contracte s'estableix en 4 mesos (el TRLCSP parlava de 6 mesos).

L'article 246 de la LCSP regula els **efectes de la resolució del contracte d'obres** i manté les indemnitzacions per al contractista (un 2% del preu d'adjudicació del contracte, iva exclòs, per la demora injustificada del replanteig; un 3% del preu d'adjudicació, iva exclòs, pel desistiment abans de l'inici de les obres o de suspensió de l'inici de les obres per part de l'Administració i un 6% del preu d'adjudicació, iva exclòs, en el supòsit de desistiment o suspensió d'obres ja iniciades). Com a novetat, s'aclareix que del càlcul de la indemnització s'ha d'excloure l'IVA i s'especifica que la indemnització serà per tots els conceptes.

5.2. Contracte de subministrament (art. 306 LCSP)

Són **causes específiques** de resolució del contracte de subministrament les següents:

- El desistiment abans de la iniciació del subministrament.
- La suspensió de la iniciació del subministrament per causa imputable a l'Administració per un termini superior a quatre mesos a partir de la data assenyalada en el contracte per al lliurament, llevat que en el plec s'assenyali un altre menor.
- El desistiment un cop iniciada l'execució del subministrament
- La suspensió del subministrament per un termini superior a vuit mesos acordada per l'Administració, llevat que en el plec s'assenyali un altre menor.

La LCSP incorpora les següents **novetats**:

- Afegeix expressament com a causa específica de resolució, junt amb la suspensió, el desistiment abans de l'inici del subministrament.
- Diferència si el desistiment o suspensió es produeixen abans d'iniciar la prestació o un cop ja iniciada.
- La LCSP modifica els terminis. Així, tant en el cas de desistiment abans d'iniciar el subministrament com en el de suspensió de la iniciació per causa imputable a l'Administració, el termini de 6 mesos previst al TRLCSP passa a ser de 4 mesos a contar a partir de la data assenyalada en el contracte pel lliurament, excepte que el plec s'estableixi un termini menor.

- Pel què fa a les causes de resolució per desistiment un cop iniciada la execució del subministrament o per suspensió del subministrament, s'estableix el termini de 8 mesos, excepte que el plec estableixi un termini menor (el TRLCSP estableix per a aquests supòsits un termini superior a 1 any).

L'article 307 de la LCSP estableix els **efectes de la resolució** en els mateixos termes que ho fa el TRLCSP. Així, s'estableix que la resolució del contracte dona lloc a la recíproca devolució dels béns i de l'import dels pagaments realitzats; no obstant això, la LCSP preveu que quan això no sigui possible o convenient per a l'Administració, aquesta haurà d'abonar el preu dels efectivament lliurats i rebuts de conformitat.

Reconeix la indemnització del 3% del preu d'adjudicació, iva exclòs, en els supòsits de resolució per causa de desistiment abans de l'inici del subministrament o de la suspensió de l'inici per causa imputable a l'Administració, això no presenta cap canvi respecte la regulació existent, únicament aclareix dues coses, que la indemnització serà per tots els conceptes i que en el seu càlcul ha de quedar-ne exclòs l'IVA (art. 307.2 LCSP).

En els supòsits de resolució per desistiment un cop iniciada l'execució del subministrament o per la suspensió del subministrament per un termini superior a vuit mesos acordada per l'Administració (art. 306b LCSP) es manté el dret del contractista a una indemnització del 6% del preu d'adjudicació del contracte dels subministraments deixat de realitzar, iva exclòs, en concepte de benefici industrial. Aquest article, a més d'aclarir que l'iva està exclòs del càlcul de la indemnització, també especifica què s'entén per subministraments deixats de realitzar, *“s'entén per subministraments deixats de realitzar els que resultin de la diferència entre els reflectits en el contracte primitiu i les seves modificacions aprovades, i els que fins a la data de notificació del desistiment o de la suspensió s'haguessin realitzat”*.

4.3. Contracte de serveis (art. 313 LCSP)

Són causes específiques de resolució dels contractes de serveis:

- El desistiment abans d'iniciar la prestació del servei.
- La suspensió per causa imputable a l'òrgan de contractació² de la iniciació del contracte per termini superior a quatre mesos a partir de la data assenyalada en aquest per al seu començament, llevat que en el plec s'assenyali un altre menor.
- El desistiment un cop iniciada la prestació del servei.
- La suspensió del contracte per un termini superior a vuit mesos acordada per l'òrgan de contractació, llevat que en el plec s'assenyali un altre menor.
- Els contractes complementaris queden resolts, en tot cas, quan es resolgui el contracte principal.

² Tant l'article 245 respecte dels contractes d'obres com l'article 306 respecte dels contractes de subministraments parlen de suspensió imputable o acordada per l'Administració.

La LCSP incorpora les següents **novetats**:

- Afegeix expressament com a causa específica de resolució el desistiment abans de la prestació i, junt amb el supòsit de suspensió, diferencia si es produeixen abans d'iniciar la prestació del servei o un cop ja iniciada.
- Es modifiquen els terminis. En el cas de desistiment abans d'iniciar la prestació del servei o de suspensió per causa imputable a l'òrgan de contractació de la iniciació del contracte per un termini superior a 4 mesos a partir de la data assenyalada al contracte per l'inici, excepte que al plec estableixi un termini menor. Al TRLCSP establia per aquest supòsit un termini de 6 mesos.
- Estableix com a causa resolució específica del contracte de serveis el desistiment un cop ja iniciada la prestació del servei o la suspensió del contracte per termini superior a 8 mesos acordada per l'òrgan de contractació, excepte que el plec assenyalí un altre termini menor.

Pel que fa als **efectes de la resolució** del contracte de serveis, cal fer les següents consideracions:

- Com a novetats destacar:
 - La rebaixa de la quantia de les indemnitzacions, amb l'aclariment de l'exclusió de l'IVA.
 - Substitueix el llistat de conceptes de l'article 309.3 del TRLCSP, "*els estudis, informes, projectes o treballs pendents de realitzar*" per "*dret a percebre per tots els conceptes*", incloent d'aquesta manera tant els que contemplava abans el TRLCSP com qualsevol altre concepte.

Per determinar els efectes de la resolució el punt 3 de l'article 313 de la LCSP diferencia dos supòsits:

- Quan la causa de resolució és per resolució del contracte complementari per resolució del contracte principal o per desistiment abans d'iniciar la prestació del servei o la suspensió per causa imputable a l'òrgan de contractació, el contractista té dret a una indemnització del 3% del preu d'adjudicació iva exclòs (amb el TRLCSP la indemnització era del 5%).
- Quan la causa de resolució és pel desistiment un cop ja iniciada la prestació del servei o la suspensió del contracte per un termini superior a vuit mesos acordada per l'òrgan de contractació, el contractista tindrà dret a rebre per tots els conceptes el 6% del preu d'adjudicació del contracte de serveis deixat de prestar en concepte de benefici industrial, iva exclòs, entesos com a deixats de prestar aquells que resultin de la diferència entre els reflectits en el contracta primitiu i les seves modificacions aprovades, i els que fins a la data de notificació del desistiment o de la suspensió s'haguessin prestat (amb el TRLCSP la indemnització era del 10%).

5.4. Contracte de concessió d'obra (art. 279 LCSP)

L'article 279 de la LCSP estableix que són causes de resolució del contracte de concessió d'obra les causes generals de l'article 211 excepte les lletres d) i e) (els supòsit de la demora en el compliment dels terminis per part del contractista i la demora de l'administració en el pagament) i les **causes de resolució específiques** següents:

- L'execució hipotecària declarada deserta o la impossibilitat d'iniciar el procediment d'execució hipotecària per falta d'interessats autoritzats en els casos en què així procedeixi, d'acord amb el que estableix la Llei.
- La demora superior a sis mesos per part de l'òrgan de contractació en el lliurament al concessionari de la contraprestació, dels terrenys o dels mitjans auxiliars a què es va obligar segons el contracte.
- El rescat de l'explotació de les obres per l'òrgan de contractació. S'entén per rescat la declaració unilateral de l'òrgan contractant, adoptada per raons d'interès públic, per la qual doni per acabada la concessió, no obstant la bona gestió del seu titular, per a la seva gestió directa per l'Administració. El rescat de la concessió requerirà a més l'acreditació que aquesta gestió directa és més eficaç i eficient que la concessional.
- La supressió de l'explotació de les obres per raons d'interès públic.
- La impossibilitat de l'explotació de les obres com a conseqüència d'acords adoptats per l'Administració condecant amb posterioritat al contracte.
- El segrest o intervenció de la concessió per un termini superior a l'establert de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 263, sense que el contractista hagi garantit l'assumpció completa de les seves obligacions.

Les novetats que incorpora la LCSP estan en els supòsits que contempnen els apartats c) i f) de l'article 279, que són les següents:

- En el supòsit del rescat de la concessió, en primer lloc el TRLCSP es refereix "*...al rescat de l'explotació de l'obra pública per l'òrgan de contractació*", en canvi la LCSP fa referència al "*... rescat de l'explotació de les obres per l'òrgan de contractació.*"

En segon lloc, el TRLCSP defineix aquest rescat com "*.. la declaració unilateral de l'òrgan contractant, discrecionalment adoptada, per la qual dóna per acabada la concessió, no obstant la bona gestió del seu titular*", ara la LCSP a l'article 279 c) defineix el rescat com "*...la declaració unilateral de l'òrgan contractant, adoptada per raons d'interès públic, per la qual dóna per acabada la concessió, no obstant la bona gestió del seu titular*", i afegeix "*per a la seva gestió directa per l'Administració. El rescat de la concessió requerirà la acreditació de que aquesta gestió directa es més eficaç i eficient que la concessional*"

Com a conseqüència del que estableix aquest article 279c) de la LCSP, ara per al rescat de la concessió d'obra es requereix que el rescat sigui perquè passa a ser

gestionat directament per l'Administració i s'haurà d'acreditar que això suposarà una millor eficàcia i eficiència.

- Es manté com a causa de resolució el segrest de la concessió i s'afegeix també com a novetat la intervenció de la concessió amb una remissió a l'article 263.3 de la LCSP per fixar el termini establert; aquest article estableix un termini màxim de 3 anys de durada per al segrest o intervenció.

Els **efectes de la resolució del contracte de concessió d'obra** es troben regulats a l'art. 280 de la LCSP. La Llei regula els efectes de la resolució de la concessió d'obra diferenciant igual que fa el TRLCSP en funció de si l'incompliment és imputable a l'Administració o no:

- Resolució del contracte per causa imputable a l'Administració: aquesta haurà d'abonar en tot cas al concessionari l'import de les inversions realitzades per raó de l'expropiació de terrenys, l'execució d'obres de construcció i l'adquisició de béns que siguin necessaris per a l'explotació de l'obra objecte de la concessió, atenent al seu grau d'amortització. A l'efecte s'aplicarà un criteri d'amortització lineal; la quantitat resultant es fixarà dins el termini de 3 mesos, excepte que s'establís un altre termini al plec. Com a novetat cal destacar la reducció a 3 mesos del termini, ja que el TRLCSP parlava de 6 mesos.

Pel què fa als supòsits en que la causa de resolució té el seu origen en l'actuació de l'entitat contractant (lletres b), c), d) i e) article 279 i en general els casos en que la resolució es produeix per causa imputable a l'Administració), l'administració concedent indemnitzarà al concessionari pels danys i perjudicis que li hagin causat. L'article 280.3 estableix les regles per determinar la indemnització que són idèntiques a les establertes pel TRLCSP.

Per últim, el punt 6 de l'article 280 preveu pel supòsit de resolució del contracte per demora superior a 6 mesos per part de l'òrgan de contractació en l'entrega al concessionari de la contraprestació, dels terrenys o dels mitjans auxiliars a que es va obligar, que el contractista tindrà dret a l'abonament de l'interès de demora previst a la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la que s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en operacions comercials, de les quantitats degudes o valors econòmics convinguts a partir del venciment del termini previst per al seu lliurament i fins a la liquidació de la indemnització resultant de la resolució, així com dels danys i perjudicis soferts. A diferència del TRLCSP a més de fer aquesta remissió expressa a la Llei 3/2004, també acota el còmput dels interessos, marcant l'inici de la mateixa manera que el TRLCSP, a partir del venciment del termini previst per al seu lliurament i com a novetat marca un termini final que serà fins la data de la liquidació de la indemnització.

- Resolució del contracte per causes no imputables a l'Administració: l'import a abonar al concessionari per qualsevol de les causes possibles serà el que resulti de la valoració de la concessió, determinat conforme el que disposa l'article 281 (la LCSP substitueix aquí l'enumeració dels conceptes que determinaven l'import a abonar del TRLCSP: expropiació de terrenys, execució d'obres i adquisició de béns que han de revertir a l'administració per la fórmula per qualsevol de les causes possibles).

El precepte especifica que s'entén que la resolució de la concessió no és imputable a l'administració quan obeeixi a alguna de les causes previstes a les lletres a), b) i f) de l'article 211 i a les lletres a) i f) de l'article 279. Aquestes causes són: la mort o incapacitat sobrevinguda del contractista o l'extinció de la personalitat jurídica de la societat contractista; la declaració de concurs o insolvència en qualsevol altre procediment; l'incompliment de l'obligació principal del contracte; l'execució hipotecària declarada deserta o la impossibilitat d'iniciar el procediment d'execució hipotecària per falta d'interessats autoritzats; el segrest o la intervenció de la concessió (art. 280.1 segon i tercer paràgraf).

5.5. Contracte de concessió de serveis (art. 294 LCSP)

Són causes de **resolució del contracte de concessió de serveis**, a més de les generals assenyalades a l'article 211, excepte les lletres d i e (supòsit de la demora en el compliment dels terminis per part del contractista i de la demora de l'administració en el pagament), les següents:

- L'execució hipotecària declarada deserta o la impossibilitat d'iniciar el procediment d'execució hipotecària per falta d'interessats autoritzats per a això en els casos en què així procedeixi, d'acord amb el que estableix aquesta Llei.
- La demora superior a sis mesos per part de l'Administració en el lliurament al concessionari de la contraprestació o dels mitjans auxiliars a què es va obligar segons el contracte.
- El rescat del servei per l'Administració per a la seva gestió directa per raons d'interès públic. El rescat de la concessió requerirà a més l'acreditació que aquesta gestió directa és més eficaç i eficient que la concessional.
- La supressió del servei per raons d'interès públic.
- La impossibilitat de l'explotació del servei com a conseqüència d'acords adoptats per l'Administració amb posterioritat al contracte.
- El segrest o intervenció de la concessió per un termini superior a l'establert de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 263, sense que el contractista hagi garantit l'assumpció completa de les seves obligacions.

Com a principals **novetats** cal destacar:

- La LCSP afegeix una important novetat pel què fa a la causa de resolució per rescat, igual que en el contracte de concessió d'obra, a l'establir que:
 - El rescat del servei per l'administració ha de ser per raons d'interès públic.
 - I que requereix l'acreditació de que aquesta gestió directa serà més eficaç i eficient que la gestió mitjançant la concessió.

- La LCSP afegeix com a supòsits de resolució del contracte els de l'execució hipotecària declarada deserta o el de la impossibilitat d'iniciar el procediment d'execució hipotecària per falta d'interessats autoritzats.
- Afegeix el segrest o la intervenció de la concessió per un termini superior a l'establert de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 263, sense que el contractista hagi garantit l'assumpció completa de les seves obligacions.

Els **efectes de la resolució** del contracte de concessió de serveis segueixen el mateix esquema que en el contracte de concessió d'obra amb algunes diferències (art. 295 LCSP):

- Supòsit de resolució per causa imputable a l'Administració: aquesta ha d'abonar al concessionari, en tot cas, l'import de les inversions realitzades per raó d'expropiació de terrenys, d'execució d'obres de construcció i d'adquisició de béns que siguin necessaris per a l'explotació dels serveis objecte de concessió. A l'efecte, s'aplicarà un criteri d'amortització lineal de la inversió. En aquests cas la LCSP no determina quin es el termini per fixar la quantitat, mentre que per a les concessions d'obra l'establia en tres mesos.
- Quan la resolució obeeix a causes no imputables a l'Administració, l'import a abonar al concessionari per raó de l'expropiació de terrenys, execució d'obres i adquisició de béns que hagin de revertir a l'Administració serà el que resulti de la valoració de la concessió, determinat d'acord el que disposa l'article 281 LCSP. Aquí, a diferència de la regulació del contracte de concessió d'obra, manté igual que el TRLCSP l'enumeració dels conceptes que determinen l'import a abonar.

El precepte especifica quan s'entén que la resolució de la concessió no és imputable a l'Administració: quan obeeixi a alguna de les causes previstes a les lletres a), b) i f) de l'article 211 i a les lletres a) i f) de l'article 294 (aquestes causes són la mort o incapacitat sobreenvenuda del contractista o extinció de la personalitat jurídica de la societat contractista, declaració de concurs o insolvència en qualsevol altre procediment, incompliment de l'obligació principal del contracte, l'execució hipotecària declarada deserta o la impossibilitat d'iniciar el procediment d'execució hipotecària per falta d'interessats autoritzats, el segrest o intervenció de la concessió).

- Així mateix, estableix regles específiques per als supòsits següents:
 - Causa de l'article 294.b de la LCSP (demora superior a sis mesos per part de l'Administració en el lliurament al concessionari de la contraprestació o dels mitjans auxiliars a què es va obligar segons el contracte): disposa que el contractista tindrà dret a l'abonament dels interessos de demora previstos a la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la que s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en operacions comercials, de les quantitats degudes o valors econòmics convinguts, a partir del venciment del termini previst per a la seva entrega i fins la liquidació de la indemnització resultant de la resolució, així com els danys i perjudicis soferts. Igual que per el contracte de concessió d'obra i a diferència del TRLCSP s'especifica el moment final fins el contractista té dret a computar els interessos i fa remissió expressa a la Llei 3/2004.

- Causes de les lletres b), c), d) i e) de l'article 294, i en general aquells casos en que la resolució es produeix per causes imputables a l'administració: en aquests supòsits indemnitzarà al contractista dels danys i perjudicis, inclosos els beneficis futurs que deixi de percebre, quantificats conforme l'establert a la lletra a) del apartat 3 de l'article 280, i de la pèrdua de valor de les obres i instal·lacions que no hagin de revertir a aquella, tenint en compte el seu grau d'amortització. L'article 280.3 de la LCSP determina quins criteris s'han de tenir en compte per determinar la quantia de la indemnització i com s'han de quantificar.

Barcelona, 27 de febrer de 2018

Èlia Vilaseca i Arqués

Rosa Maldonado i Camats

Tècnica de la Direcció General
de Contractació Pública

Responsable Jurídic de
Processos i d'Organització